

1.0. UVOD

1.1 NASTANAK, RAZVOJ I OBLICI LOKALNE SAMOUPRAVE

Lokalna samouprava je autonomni sistem upravljanja lokalnim zajednicama, konstituisanim na užim dijelovima državne teritorije. Ona je istovremeno originerna i osnovna organizacija vlasti. Kroz razvijenost lokalne samouprave može se posmatrati stepen razvijenosti demokratije i način funkcionisanja pravne države. Kako je samouprava lokalnim zajednicama pravo građana u većini država garantovano ustavom, za državu ono znači obavezu da stvori uslove za kontinuirano funkcionisanje lokalne zajednice kao cjeline.

Prve forme lokalne samouprave mogu se prepoznati u Evropi XV i XVI vijeka u vidu komuna, srednjovjekovnih gradova kojima su kraljevi ili feudalci putem povelja i statuta davali status slobodnih gradova. Ipak, postojbinom lokalne samouprave, onakve kakvom je danas poznajemo, smatra se Engleska koja je prva imala originerne i samostalne oblike upravljanja na užim teritorijama. Koliko je značaj lokalne samouprave veliki, svjedoči usvajanje Evropske povelje o lokalnoj samoupravi iz 1985. godine, od strane Evropskog savjeta, koja jamči osnove tzv. lokalne demokratije, razrađujući najvažnije elemente statusa lokalne samouprave. Tako, lokalnu samoupravu odlikuje nekoliko karakteristika: izvorna nadležnost, neposredno odlučivanje ili putem predstavništva, finansijska sredstva, samostalnost odslikana i kroz pravo na udruživanje lokalnih zajednica u saveze i zaštita prava na lokalnu samoupravu.